

РЕШЕНИЕ

№ 11746

гр. София, 12.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5017** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „АРТУР 13“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. П., срещу Решение № 1675 от 08.04.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109 - ти състав, постановено по НАХД № 8316/2023 г. С решението е изменено Наказателно постановление № СО-Т-Ю-23-08-019 от 19.04.2023 г., издадено от заместник - кмета на Столична община, с което на касатора за нарушение на разпоредбата на чл. 14, т. 9 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, на основание чл. 36, ал. 2 от същата Наредба е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева, като размерът е намален на 100 лева.

В касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение, като се поддържат изложените пред СРС доводи, че вмененото нарушение не следва да се субсимира под правната квалификация на чл. 14, т. 9 от Наредбата, а по чл. 28а, тъй като търговецът не притежава разрешение от общината за ползване на място за разполагане на подвижни съоръжения пред търговския му обект. Иска се съдът да постанови решение, с което да отмени решението, както и наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – заместник - кмета на Столична община, чрез юрк. К., оспорва касационната жалба, като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени гласни доказателства, въз основа на които е установил фактическата обстановка, както следва: на 10.02.2023 г., около 10:30 часа, служители на Столичен инспекторат (сред които и свидетелят П. – главен инспектор в СИ при СО) извършили проверка на обект: „Кухнята на Т.“, с предмет на дейност - топла и студена кухня, алкохолни и безалкохолни напитки, находящ се в [населено място], район „Изгрев“, [улица], № 2, стопанисван от касатора - „Артур 13“ ЕООД. Проверяващите установили, че пред търговския обект, публична общинска собственост, върху площ от около 19 кв.м., са разположени подвижни съоръжения, обслужващи обекта (10 бр. столове, 6 бр. маси и 8 бр. пейки). Проверяващите са поискали от търговеца да представи разрешение за ползване /разрешение за разполагане на подвижни съоръжения/, схема по чл. 28б и документ за платена такса за разположените пред обекта подвижни съоръжения, обслужващи обекта. Тъй като търговецът не е представил изискваните документи за нарушението е бил съставен Констативен протокол № КП-23-0003520/10.02.2023 г., с който е даден тридневен срок за представяне на изискуемите документи. В указания срок такива не били представени, поради което на 16.02.2023 г. е съставен Констативен протокол № КП-23-0007988/16.02.2023 г., в който е отразено това обстоятелство. На същата дата от свидетелят П. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 23-08-019/16.02.2023 г., в който нарушението е квалифицирано по чл. 14, т. 9 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община. АУАН е връчен на присъствалия при съставянето му представител на „Артур 13“ ЕООД.

Въз основа на АУАН от заместник - кмета на Столична община е издадено наказателно постановление, с което на „Артур 13“ ЕООД, на основание чл. 36, ал. 2 от НРУИТДТСО, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 14, т. 9 от същата Наредба.

Софийският районен съд е приел, че АУАН и НП са издадени от оправомощени за това лица, спазени са изискванията за форма и съдържание, съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и сроковете по чл. 34 ЗАНН. Съдът също така е счел, че безспорно търговецът е извършил визираното в НП нарушение, поради което за административнонаказващия орган е възникнало задължение за налагане на административна санкция. За да измени НП решаващият състав е обосновал извод, че размерът на наложената санкция е в противоречие с разпоредбата на чл.12 от ЗАНН, с оглед липсата на отегчаващи обстоятелства в случая. Поради тези съображения наложената имуществена санкция е намалена до минималния размер от 100 лв.

Така постановеното решение е правилно. Не се констатират посочените в жалбата касационни основания за отмяната му.

Съгласно чл. 14, т. 9 от НРУИТДТСО търговецът е длъжен да държи на разположение на контролните органи разрешение за ползване на място за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект, схема по чл. 28б и документ за платена такса. В случая в административнонаказателното производство безспорно е установено, че от страна на „Артур 13“ ЕООД не са били представени изброените в цитираната разпоредба документи.

Не са основателни изложенията от касатора възражения за наличие на погрешна правна квалификация. Според неговите аргументи, към момента на извършената проверка санкционираното дружество не е притежавало разрешение за ползване на място за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект върху терен общинска собственост за конкретния, посочен в НП обект. В тази връзка обосновава теза, че след като не е притежавал разрешение към момента на проверката, то не би могъл да извърши нарушение по смисъла на чл. 14, т. 9 от НРУИТДТСО, изразяващо се в това, че не държи на място в обекта и не представя на контролните органи визираните документи. Сочи още, че разполагането на подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект при липса на разрешение от общината изпълва състава на административното нарушение по чл. 28а НРУИТДТСО. Така изложеното не се споделя, тъй като текстът на цитираната разпоредба на чл. 14, т. 9 от НРУИТДТСО изисква във всеки момент, в който върху терен общинска собственост се осъществява търговска дейност и по този начин се ограничава неговото ползване, това ползване, извън неговото основно предназначение да бъде доказано като основание. Настоящият касационен състав обръща внимание, че нарушението, за което е наложена имуществена санкция на касатора е описано точно като такова по непредставяне на разрешение за ползване на място за извършване на търговия, а не като извършване на търговия без притежаване на разрешение. Относно обстоятелството, че изобщо не притежава разрешение, няма изрична констатация в акта и в постановлението. Разпитаният актосъставител също описва нарушението като непредставяне на поисканото разрешение. Същевременно това деяние - непредставяне на разрешително за търговия, напълно съответства на нарушението по чл. 36, ал. 2 във връзка с чл. 14, т.9 от НРУИТДТСО, на основание на която разпоредба е наложена и административната санкция.

С оглед гореизложено касационната инстанция намира решението на Софийски районен съд за валидно, допустимо и правилно, и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1675/08.04.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав, постановено по НАХД № 8316/2023г.

ОСЪЖДА „АРТУР 13“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община сумата от 80 лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: